

KOMISIJAS LĒMUMS**(2015. gada 1. oktobris)****par trešās valsts informēšanu par iespējamību, ka tai var noteikt nesadarbīgas trešās valsts statusu cīņā pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju**

(2015/C 324/10)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999⁽¹⁾, un jo īpaši tās 32. pantu,

tā kā:

1. IEVADS

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 1005/2008 ("NNN zvejas regula") ir izveidota Savienības sistēma, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju.
- (2) NNN zvejas regulas VI nodaļā paredzēta procedūra attiecībā uz nesadarbīgu trešo valstu noteikšanu, pasākumiem attiecībā uz šādām valstīm, šādu valstu saraksta izveidošanu, svītrosanu no šāda saraksta, šāda saraksta publiskošanu un jebkādiem ārkārtas pasākumiem.
- (3) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 32. pantu Komisijai jāpaziņo trešām valstīm par iespējamību, ka tām var tikt noteikts nesadarbīgas trešās valsts statuss. Šādam paziņojumam ir pagaidu raksturs. Paziņojums jāpamato ar NNN zvejas regulas 31. pantā noteiktajiem kritērijiem. Turklāt Komisijai attiecībā uz paziņojumu saņēmušajām trešām valstīm ir jāveic visi minētās regulas 32. pantā noteiktie pasākumi. Konkrētāk, Komisijai paziņojumā jāiekļauj informācija par galvenajiem faktiem un apsvērumiem, kas ir šāda statusa noteikšanas pamatā, jānodrošina iespēja minētajām valstīm atbildēt un sniegt pierādījumus, kas atspēko statusa noteikšanu, vai – vajadzības gadījumā – jāiekļauj rīcības plāns situācijas labošanai un šajā nolūkā veiktie pasākumi. Komisijai jādod paziņojumu saņēmušajām trešām valstīm pietiekami daudz laika atbildēt uz paziņojumu un piemērots laikposms situācijas labošanai.
- (4) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. pantu Komisijai jānosaka tās trešās valstis, kuras tā uzskata par nesadarbīgām trešām valstīm NNN zvejas apkarošanā. Trešai valstij jānosaka nesadarbīgas trešās valsts statuss, ja tā nav izpildījusi pienākumus, kas saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem tai uzlikti kā karoga, ostas, piekrastes vai tirgus valstij, proti, veikt pasākumus, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu NNN zveju.
- (5) Nesadarbīgas trešās valsts statusa noteikšana jāpamato ar visas tās informācijas pārbaudi, kas norādīta NNN zvejas regulas 31. panta 2. punktā.
- (6) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 33. pantu Padomei jāizveido nesadarbīgu trešo valstu saraksts. Šīm valstīm piemēro pasākumus, kas cita starpā izklāstīti NNN zvejas regulas 38. pantā.
- (7) Karoga valsts atbildības un piekrastes valsts atbildības jēdziens ir nemitīgi pastiprināts starptautiskajās zvejniecības tiesību normās un tagad ir iestrādāts tajās kā pienācīgas pārbaudes pienākums, proti, pienākums pielikt vislielākās pūles un darīt visu iespējamo, lai novērstu NNN zveju, arī pienākums pieņemt nepieciešamos administratīvos un noteikumu izpildes pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka zvejas kuģi, kas peld ar attiecīgās valsts karogu, tās valstspiederīgie vai zvejas kuģi, kas darbojas tās ūdeņos, nav iesaistījušies darbībās, ar kurām pārkāpj piemērojamos jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, un pārkāpuma gadījumā sadarboties un apsprieties ar citām valstīm, lai veiktu izmeklēšanu un vajadzības gadījumā uzliktu sankcijas, kas būtu pietiekamas, lai atturētu no pārkāpumu izdarīšanas un neļautu pārkāpējiem gūt labumu no nelikumīgajām darbībām.

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

- (8) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 20. panta 1. punktu nozvejas sertifikātus, kurus validējošas trešo valstu karoga valstis, pieņem ar nosacījumu, ka Komisija no attiecīgās karoga valsts ir saņēmusi paziņojumu par to, ka tā ir ieviesusi pasākumus attiecīgo trešo valstu zvejas kuģiem piemērojamo normatīvo aktu un saglabāšanas un pārvaldības pasākumu ieviešanai, kontrolei un izpildei.
- (9) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 20. panta 4. punktu Komisijai administratīvi jāsadarbojas ar trešām valstīm jomās, kas attiecas uz minētās regulas īstenošanu.

2. PROCEDŪRA ATTIECĪBĀ UZ ZVEJAS TIESĪBU SUBJEKTU TAIVĀNU

- (10) Komisija 2010. gada 28. janvārī saņēma zvejas tiesību subjekta Taivānas⁽¹⁾ (turpmāk "Taivāna") kā karoga valsts⁽²⁾ paziņojumu saskaņā ar NNN zvejas regulas 20. pantu.
- (11) Komisija, īstenojot administratīvo sadarbību, kas paredzēta NNN zvejas regulas 20. panta 4. punktā, ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (EFCA) atbalstu 2012. gada 20.–24. februārī veica novērtēšanas apmeklējumu Taivānā, par kuru tika sagatavots ziņojums.
- (12) Apmeklējuma mērķis bija pārbaudīt informāciju par pasākumiem, kurus Taivāna ieviesusi, lai īstenotu, kontrolētu un izpildītu normatīvos aktus un saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas jāievēro tās zvejas kuģiem, un informāciju par pasākumiem, kurus Taivāna veikusi, lai izpildītu savus pienākumus cīņā pret NNN zveju un tos uzdevumus, kas vajadzīgi Savienības nozvejas sertifikācijas shēmas īstenošanai.
- (13) Taivāna 2012. gada 8. martā iesniedza papildu informāciju un piezīmes par 2012. gada 19. marta ziņojumu.
- (14) Taivāna 2012. gada 2. jūlijā iesniedza papildu informāciju (statistika par zvejas produktu importu uz Taivānu / eksportu no Taivānas sadalījumā pa zvejas produktiem un to izcelsmes valstīm / galamērķa valstīm par laiku no 2010. gada līdz 2012. gada pirmajam ceturksnim).
- (15) Komisija 2012. gada 17.–19. jūlijā vēlreiz apmeklēja Taivānu, lai līdzsektu pasākumiem, kurus Taivāna veikusi pēc pirmā apmeklējuma.
- (16) 2012. gada 14. decembrī notika Taivānas un Komisijas tehniskā sanāksme, kuras laikā Taivāna iepazīstināja ar Taivānas Nacionālā rīcības plāna NNN zvejas aizkavēšanai, novēršanai un izskaušanai ("NNN zvejas NRP") uzmetumu.
- (17) Pēc minētās sanāksmes 2012. gada 21. decembrī Komisija iesniedza detalizētu un padziļinātu pārskatu par Savienības noteikumiem attiecībā uz kontroli un izsekojamību, kā arī Savienības īstenoto zvejniecības pārvaldības politiku un politiku NNN zvejas jomā.
- (18) Taivāna 2013. gada 27. februārī iesniedza nacionālā rīcības plāna projektu.
- (19) Taivāna 2013. gada 29. martā iesniedza NNN zvejas NRP galīgo redakciju un, sasaucoties ar Taivānas un ES sadarbību cīņā pret NNN zveju, NNN zvejas apkarošanai izstrādātā Taivānas darba plāna eksemplāru.
- (20) 2014. gada 27. februārī notika Komisijas un Taivānas tehniskā sanāksme ar mērķi līdzsektot visām Taivānas veiktajām darbībām, un 2014. gada 12. martā Taivānai tika nosūtīti sanāksmes secinājumi.
- (21) Komisija 2014. gada 20. augustā nosūtīja detalizētu pārskatu, kurā bija novērojumi un piezīmes par darbībām, kuras Taivāna īstenojusi vai plāno īstenot saskaņā ar NNN zvejas NRP.
- (22) Taivāna 2014. gada 23. oktobrī iesniedza atjauninātu redakciju Taivānas ziņojumam par progresu, kas panākts attiecībā uz sadarbību NNN zvejas darbību apkarošanā.
- (23) 2014. gada 24. oktobrī notika Komisijas un Taivānas videokonference ar mērķi līdzsektot visām Taivānas veiktajām darbībām, un 2014. gada 31. oktobrī Komisija nosūtīja savus secinājumus.

(1) Taivānas, Penhu, Kinmenas un Macu (Ķīnas Taibeja) atsevišķās muitas teritorijas.

(2) Termins "valsts" attiecībā uz zvejas tiesību subjektu Taivānu izmantots tikai saistībā ar NNN zvejas regulu.

- (24) Taivāna 2014. gada 28. oktobrī iesniedza Nacionālo rīcības plānu attiecībā uz zvejas kapacitātes pārvaldību (zvejas kapacitātes NRP).
- (25) Taivāna 2014. gada 17. decembrī iesniedza detalizētu plānu par elektronisko zvejas žurnālu ieviešanu un izkraušanas deklarāciju shēmas uzmetumu.
- (26) 2014. gada 18. decembrī notika Komisijas un Taivānas videokonference ar mērķi līdzsekot visām Taivānas veiktajām darbībām.
- (27) Komisija 2015. gada 19. janvārī nosūtīja publicēto Savienības inspekciju programmu paraugus un to nepilnību analīzi, kuras atklātas saistībā ar Taivānas iestāžu validētajiem nozvejas sertifikātiem.
- (28) Taivāna 2015. gada 11. februārī iesniedza rakstiskas piezīmes par to nepilnību analīzi, kuras atklātas saistībā ar validētajiem nozvejas sertifikātiem.
- (29) Komisija 2015. gada 27. februārī, 2015. gada 13. martā un 2015. gada 18. martā nosūtīja pieprasījumu apmeklēt Taivānu un papildu informāciju, kas saistīta ar apmeklējumu, nozvejas sertifikātiem un zvejniecības pārvaldības politiku ar mērķi apkarot NNN zveju.
- (30) Taivāna 2015. gada 17. un 19. martā iesniedza rakstiskas piezīmes par nozvejas sertifikātiem, smagiem pārkāpumiem, izkraušanas deklarācijām un zvejas produktu tirdzniecības uzņēmumu revīzijām.
- (31) Komisija 2015. gada 24. martā vēlreiz apmeklēja Taivānu, lai līdzsekotu visām Taivānas veiktajām darbībām.
- (32) Taivāna 2015. gada 7. aprīlī, 2015. gada 14. maijā un 2015. gada 4. augustā iesniedza rakstiskas piezīmes par reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju noteikumu ievērošanu, Taivānas karoga zvejas kuģiem un nozvejas sertifikātiem. Komisija 2015. gada 10. augustā sniedza rakstiskus skaidrojumus par nozvejas sertifikātu ieviešanu.
- (33) Taivāna 2015. gada 16. aprīlī iesniedza rakstiskas piezīmes par savu NNN zvejas apkarošanas darba plānu.
- (34) Apmeklējuma ziņojums Taivānai tika nosūtīts 2015. gada 27. maijā. Apmeklējuma laikā Komisija konstatēja, ka attiecībā uz būtiskajiem trūkumiem, kas atklāti kopš 2012. gada, uzlabojumi ir mazi vai to nav vispār. Turklāt NNN zvejas apkarošanas darba plāns bija nekonkrēts, un tajā bija plānoti pasākumi ar īstenošanas termiņu līdz pat 2017. gadam.
- (35) Taivāna 2015. gada 29. jūnijā iesniedza rakstiskas piezīmes par šo ziņojumu. Šajās piezīmēs nebija izteikta apņemšanās pieņemt termiņā novērst konstatētos trūkumus.
- (36) Jānorāda, ka sava politiskā statusa dēļ Taivāna nav Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) locekle. Tāpēc Taivāna nav ne parakstījusi, ne ratificējusi nevienu no starptautiskajiem nolīgumiem, kas reglamentā zvejniecību, cita starpā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS), Apvienoto Nāciju Organizācijas Nolīgumu par zivju krājumiem (UNFSA), Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Nolīgumu par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā (FAO atbilstības nolīgums). Tomēr tā ir parakstījusi 1958. gada Ženēvas Konvenciju par atklāto jūru ⁽¹⁾ un 1958. gada Konvenciju par teritoriālo jūru un tai piegulošo zonu laikā, kad iestādes bija iesaistījušās ANO ⁽²⁾. Lai novērtētu, kā Taivāna pilda savas starptautiskās saistības karoga, ostas, piekrastes vai tirgus valsts statusā, Komisija uzskatīja, ka papildus nolīgumiem, kuru puse ir Taivāna, ir lietderīgi izmantot UNCLOS kā primāro piemērojamo starptautisko tiesisko regulējumu. Šajos noteikumos kodificētas iepriekš pastāvējušās starptautiskās paražu tiesības un gandrīz burtiski pārņemti daži formulējumi no Konvencijas par atklāto jūru un Konvencijas par teritoriālo jūru un tai piegulošo zonu. Jānorāda, ka karoga valstu pienākums ievērot pienācīgas pārbaudes pienākumu cita starpā attiecībā uz zvejas kuģu NNN zvejas darbībām ir starptautisko paražu tiesību daļa.

⁽¹⁾ Informācija no

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

⁽²⁾ Informācija no

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Taivāna ir līgumslēdzēja puse Dienvidu tunzivju saglabāšanas komisijā (CCSBT), Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālajā zvejniecības pārvaldības organizācijā (SPRFMO) un Klusā okeāna ziemeļu daļas zvejniecības komisijā (NPFC) un sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse, Klusā okeāna rietumu un centrālās daļas zvejniecības komisijā (WCPFC), Amerikas Tropisko tunzivju komisijā (IATTC) un Starptautiskajā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijā (ICCAT). Taivāna ir arī pieaicinātā eksperte Indijas okeāna tunzivju komisijā (IOTC).
- (38) Lai novērtētu, kā Taivāna karoga, ostas, piekrastes vai tirgus valsts statusā pilda starptautiskos pienākumus, kuri paredzēti 36. apsvērumā minētajos starptautiskajos nolīgumos un kurus noteikušas tajā pašā apsvērumā minētās reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO), Komisija lūdza sniegt un analizēja visu informāciju, ko tā uzskatīja par nepieciešamu šā darba veikšanai. Patlaban Taivānas zvejniecības pārvaldības galvenais iekšējais tiesiskais regulējums ir Zivsaimniecības likums (pieņemts 1929. gada novembrī un pēdējo reizi grozīts 2012. gada novembrī) un ministru vienošanas kopums. Taivānas iestādes ir atzinušas vajadzību pārskatīt zvejniecības tiesisko regulējumu un izstrādāt jaunu juridisko instrumentu.
- (39) Komisija izmantoja arī informāciju, kas iegūta no pieejamajiem datiem, kurus publicējušas attiecīgās RZPO, kā arī publiski pieejamo informāciju.

3. IESPĒJAMĪBA, KA TAIVĀNU VAR NOTEIKT PAR NESADARBĪGU TREŠO VALSTI

- (40) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. panta 3. punktu Komisija analizēja Taivānai kā karoga, ostas, piekrastes vai tirgus valstij noteiktos pienākumus. Minētajā analizē Komisija ņēma vērā kritērijus, kas minēti NNN zvejas regulas 31. panta 4.–7. punktā.

3.1. NNN zvejas kuģu un NNN zvejas produktu tirdzniecības plūsmu regulāra konstatēšana un šajā ziņā veiktie pasākumi (NNN zvejas regulas 31. panta 4. punkts)

- (41) Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta apmeklējumos uz vietas, un uz publiski pieejamo informāciju, konstatēja, ka 2010.–2015. gadā NNN zvejas darbībās bija iesaistījušies vismaz 22 kuģi.
- (42) Viens Taivānas karoga zvejas kuģis (*Yu Fong 168*) par neatļautu zveju Māršala Salu EEZ 2009. gadā un saglabāšanas un pārvaldības pasākumu pārkāpumu joprojām ir iekļauts WCPFC uzturētajā NNN zvejas kuģu sarakstā⁽¹⁾. Taivāna paskaidroja, ka kopš 2009. gada šis kuģis vairs nav tās kontrolē un ka vienīgais, ko iestādes varētu darīt, ir piemērot kuģim sankcijas par to, ka tas pārkāpis noteikumu par atgriešanos ostā. Taivāna paskaidroja, ka tā vairākkārt ir uzlikusi šādas sankcijas, taču papildu informāciju nesniedza. Šajā ziņā jānorāda, ka Zivsaimniecības likumā šādu pārkāpumu gadījumā paredzēts naudas sods 3 400–8 500 euro apmērā.
- (43) Pamatojoties uz iegūtajiem pierādījumiem, viens zvejas kuģis ar Taivānas karogu 2015. gadā tika arestēts Māršala Salās par nelegālu zveju un iejaukšanos zvejas novērotāju darbā⁽²⁾. Taivānas iestādes joprojām nav piemērojušas sankcijas šim zvejas kuģim un Taivānas valstspiederīgajiem, kas iesaistījušies vai piedalījušies šā kuģa zvejas darbībās. Vienīgais, ko tās ir darījušas, – turpinājušas lietas izmeklēšanu un informējušas Komisiju par to, ka lieta nosūtīta Māršala Salu tiesām.
- (44) Indijas okeāna tunzivju komisija ziņoja, ka 2013. un 2014. gadā divdesmit Taivānas karoga kuģi ir pārkāpuši Indijas okeāna piekrastes valstu paredzētos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus. Minētie kuģi veikuši darbības ar nedarbojamiem zvejas rīkiem, bez zvejas dokumentu oriģināliem uz kuģa vai ar trūkstošiem dokumentiem, ar nederīgām zvejas licencēm, bez atļaujas no zvejas ostas, kurā tie pēdējoreiz piestājuši, bez karoga valsts izdotas zvejas licences, nedarbojoties kuģu satelītnovērošanas sistēmai (VMS) uz kuģa vai VMS darbojoties ar pārtraukumiem, veikuši haizivju spuru atdalīšanu, veikuši nelegālu pārkraušanu citā kuģī jūrā un nav ziņojuši par pārkraušanu citā kuģī.

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 12. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 137/20014, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 468/2010, ar ko izveido ES sarakstu ar kuģiem, kuri iesaistījušies nelegālā, neregistrētā un neregulētā zvejā (OV L 43, 13.2.2014., 47. lpp.).

⁽²⁾ Informācija no <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) Komisija šo informāciju iesniedza Taivānai un pieprasīja Taivānas iestādēm izmeklēt šos incidentus. Taivānas Zivsaimniecības aģentūra apgalvoja, ka pirmstiesas izmeklēšanā ir konstatējusi, ka visiem kuģiem ir bijušas pienācīgas atļaujas darboties piekrastes valstu ūdeņos un ka nepastāv problēmas ar VMS ziņojumiem vai aktīvām zvejas licencēm. Tomēr Taivānas iestādes nepaskaidroja, vai tās ir zinājušas par problēmām, kas saistītas ar piekrastes valstīm, un vai tās gatavojas sadarboties ar attiecīgajām piekrastes valstīm attiecībā uz šo kuģu, to kapteiņu, virsnieku un apkalpes veiktajām darbībām.
- (46) Attiecībā uz 42., 43. un 44. apsvērumā izklāstīto informāciju Komisija uzskata, ka Taivāna nav izpildījusi karoga valsts pienākumu nepieļaut savas flotes iesaistīšanos NNN zvejas darbībās. Šajā ziņā jāatzīmē, ka saskaņā ar UNCLOS 94. panta 2. punkta b) apakšpunktu karoga valstij jurisdikcija pār kuģiem, kas peld ar tās karogu, un tostarp par kuģa kapteiņa, virsnieku un apkalpes rīcību jāuzņemas saskaņā ar valsts tiesību aktiem (sk. 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru⁽¹⁾ 5. pantu). Jāatzīmē, ka karoga valstij ir pienākums attiecībā uz saviem valstspiederīgajiem veikt pasākumus, kas var būt vajadzīgi atklātās jūras dzīvo resursu saglabāšanai, vai sadarboties ar citām valstīm šādu pasākumu veikšanā. Turklāt saskaņā ar FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju⁽²⁾ 31., 32., 33., 35. un 38. punktu karoga valstīm jāievieš savu kuģu kontroles režīmi un jābūt izveidotam noteikumu izpildes režīmam, saskaņā ar kuru tiek atklāti piemērojamo normatīvo aktu un starptautisko saglabāšanas un pārvaldības pasākumu pārkāpumi, veiktas to izpildes nodrošināšanas darbības un piemērotas iedarbīgas sankcijas.
- (47) Saskaņā ar 31. panta 4. punkta b) apakšpunktu Komisija pārbaudīja arī Taivānas īstenotos pasākumus attiecībā uz NNN zvejā iegūtu zvejas produktu pieejamību tās tirgū.
- (48) Komisija analizēja dokumentus un citu informāciju par uzraudzību un kontroli, ko Taivāna nodrošina attiecībā uz jūras zvejniecības gūtajām nozvejām un importētiem, eksportētiem vai starptautiskajā tirgū tirgotiem produktiem. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisija uzskata, ka Taivāna nespēj nodrošināt to, ka zvejas produkti, kuri nokļūst tās ostās vai apstrādes rūpnīcās, nav iegūti NNN zvejā. Taivānas iestādes nebija spējīgas pierādīt, ka tām ir visa informācija, kas vajadzīga, lai apliecinātu importēto produktu un Savienības tirgum paredzēto apstrādāto produktu ieguves likumību. Turpinājumā apkopoti galvenie elementi, kuri ir Komisijas veiktā novērtējuma pamatā.
- (49) Apmeklējumos 2012. un 2015. gadā tika konstatēts, ka Taivānā nav izsekojamības sistēmas, kas spētu nodrošināt pilnīgu pārredzamību visos zvejas darbību posmos, proti, kad tiek veikta nozveja, pārkraušana citā kuģī, izkraušana, transportēšana, apstrāde rūpnīcā, eksports un tirdzniecība. Lai novērtētu Taivānas zvejas produktu tirgus pārredzamību un izsekojamību, Komisija 2012. gadā apmeklēja operatorus un starpniekus. Tika konstatēti vairāki trūkumi, par kuriem tika paziņots iestādēm, taču nekādi turpmāki pasākumi nesevoja.
- (50) Komisija konstatēja, ka tirdzniecības uzņēmumi savā uzskaites sistēmā neiekļauj informāciju, kas attiecas uz zvejas darbību izsekojamību, un nav pārliecības, ka iestāžu sistēmās reģistrētie dati atbilst datiem, kas reģistrēti uzņēmumu uzskaites un ražošanas sistēmās. Šī situācija mazina izsekojamības ķēdes uzticamību uzņēmumu līmenī. Tāpēc sistēma nav pietiekami aizsargāta pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, jo ļauj tirdzniecības operatoriem, pamatojoties uz kļūdainiem nozvejas sertifikātiem, deklarēt lielākus saņemtos daudzumus un šādi legalizēt zivis. Turklāt Taivānas elektroniskās datubāzes, ko izmanto iestāžu sistēmu atbalstam, ir nepilnīgas, un svarīgi piegādes ķēdes dokumenti, tādi kā izkraušanas deklarācijas, elektroniskie zvejas žurnāli un informācija no apstiprinātajām ostām, joprojām netiek pilnībā reģistrēti vai to trūkst. Tas nozīmē, ka trūkumi piemīt visai izsekojamības sistēmai kopumā.
- (51) Nepietiekamas izsekojamības radīto risku pastiprina Taivānas flotes specifiskais stāvoklis. Taivānai ir ievērojams skaits tāljūras zvejas flotes kuģu, t. i., 468 kuģi, kuru bruto tilpība ir lielāka par 100 tonnām, un 1 200–1 400 kuģu, kuru bruto tilpība ir mazāka par 100 tonnām. Turklāt Taivānas valstspiederīgie ir iegādājušies un ekspluatē 238 ārvalstu karoga kuģus. Tāljūras zvejas flotes kuģi ar Taivānas karogu zvejo atklātā jūrā un piekrastes valstu ūdeņos, par zvejas un izkraušanas ostām izmantojot trešo valstu ostas un reti atgriezoties pieraksta ostās. Zvejas produktus no zvejas vietām atklātā jūrā vai piekrastes valstu ūdeņos vai nu nosūta tālākai apstrādei uz Taivānu, vai ar Taivānas tirdzniecības uzņēmumu starpniecību nosūta tālākai apstrādei uz trešām valstīm. Taivānas un trešo valstu iestādes nesadarbojas, un tas negatīvi ietekmē Taivānas spēju uzraudzīt flotes apmēru un kapacitāti. Šādā situācijā operatori un tirgotāji, kuri vēlas veikt nelikumīgas darbības, var darboties no Taivānas,

(1) Informācija no http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

(2) Karoga valsts darbības brīvprātīgās vadlīnijas, 2014. iegūtas vietnē <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

nebaidoties tikt atklāti. Joprojām pastāv liels risks, ka Taivānas kuģi darbojas, pārkāpjot piemērojamos saglabāšanas un pārvaldības noteikumus, un ka Taivānas tirdzniecības uzņēmumi apstrādei pārdod nedeklarētas nozvejas. Tas palielina risku, ka nav iespējams garantēt, ka Savienības tirgum paredzētie Taivānas izcelsmes zivju produkti nav iegūti NNN zvejā.

- (52) Taivāna nepilda prasības nodrošināt visaptverošu un rezultatīvu zvejas uzraudzību, kontroli un pārraudzību saskaņā ar UNCLoS 94. pantu, FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 33. punktu un Starptautiskā nelegālās, neregistrētās un neregulētās zvejas aizkavēšanas, novēršanas un izskaušanas rīcības plāna (NNN zvejas SRP⁽¹⁾) 24. punktu.
- (53) Taivānas iestādes patlaban izstrādā izsekojamības sistēmas, kuru mērķis ir faktiski uzraudzīt un kontrolēt zivis, kuru izcelsme ir tās kuģi, un pēc tam zvejas produktus, kas tiek ievesti tās ostās apstrādei un tālākam eksportam. Iestādes šogad izstrādājušas arī Tirdzniecības uzņēmumu revīzijas stratēģisko plānu. Tomēr līdz šim brīdim plāns vēl nav īstenots un zivju tirdzniecības uzņēmumu revīzijas vēl nav veiktas. Tas, ka Zivsaimniecības aģentūra nav veikusi revīzijas, liecina par nevēlēšanos nodrošināt piegādes ķēdes pārredzamību un atklāj to, ka netiek veikti pasākumi, kas saskaņā ar NNN zvejas SRP 72.–74. punktu vērsti pret operatoriem, kuri tieši vai netieši iesaistījušies NNN zvejas darbībās.
- (54) FAO Rīcības kodeksa 11.2. un 11.3. punktā teikts, ka zivju un zvejas produktu starptautiskā tirdzniecība nedrīkst apdraudēt zvejniecību attīstības ilgtspējību un ka tās pamatā jābūt pārredzamiem pasākumiem, kā arī vienkāršiem un visaptverošiem normatīvajiem aktiem un administratīvajām procedūrām. Turklāt FAO Rīcības kodeksa 11.1.11. punktā noteikts, ka valstīm, uzlabojot tirgotu zivju un zvejas produktu izcelsmes identifikāciju, būtu jānodrošina tas, ka zivju un zvejas produktu starptautiskā un iekšzemes tirdzniecība ir saskaņā ar pienācīgu saglabāšanas un pārvaldības praksi. NNN zvejas SRP sniegtas arī vadlīnijas par starptautiski pieņemtiem tirgus pasākumiem (65.–76. punkts), kuri palīdz samazināt vai izskaust tirdzniecību ar tādām zivīm un zvejas produktiem, kas iegūti NNN zvejā. Tās izsekojamības sistēmas, kuras novēroja Komisija (kā aprakstīts 48.–53. apsvērumā), skaidri parāda, ka Taivāna nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzlabotu savu tirgu pārredzamību, un kas varētu novērst caur Taivānu vai ar Taivānā bāzētu uzņēmumu starpniecību notiekošas NNN zvejas produktu tirgošanas risku.
- (55) Gatavodamās 2015. gada apmeklējumam, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūra (EFCA) izanalizēja vairākus simtus nozvejas sertifikātu, kuri pie Savienības robežām bija uzrādīti attiecībā uz Taivānas izcelsmes sūtījumiem. Šos nozvejas sertifikātus Taivānas zvejniecības iestādes bija validējušas, pamatojoties uz Taivānas operatoru sniegto informāciju. Iepriekš aprakstītās problēmas ar datu reģistrācijas sistēmām ir novedušas pie turpmāk norādītajiem pārkāpumiem (kā aprakstīts 56. un 57. apsvērumā).
- (56) Veicot Taivānas karoga kuģu nozvejoto produktu analīzi, tika atklātas šādas neatbilstības: nozvejas sertifikāti, kuros grozīti dati vai kuros nav visu prasīto datu, neatbilstīga informācija par nozveju, kapteiņa deklarācijas, zvejas žurnāli, ICCAT statistikas dokumenti, delfīnu drošības deklarācijas, pārkraušanas citā kuģī, izkraušanas un apstrādes dati un datumi, nav piekļuves Kuģu dienu shēmas faktiskajiem zvejas piepūles datiem attiecībā uz kuģiem, kas darbojas Klusajā okeānā, nav uzskaites par piekrastes valstu izdotām licencēm, neatbilstības saistībā ar zvejas un transporta kuģu vārda maiņu un Savienības sanitāro iestāžu apstiprinātajā sarakstā neiekļautiem kuģiem, nesaprotami tirdzniecības modeļi (t. i., zivis nozvejotas Atlantijas/Indijas okeānā, pārvestas uz Āziju, apstrādātas un eksportētas uz Savienību) un nepilnīga informācija par apstrādes deklarācijām un attiecīgo produkcijas iznākumu.
- (57) Komisija Taivānas iestādēm sniedza sīku informāciju par EFCA analīzes rezultātiem. Iestādes izmeklēja šo jautājumu un sniedza apmierinošas atbildes par apstrādes deklarācijās norādīto produkcijas iznākumu. Iestādes pilnā mērā bija ņēmušas vērā norādītās problēmas un atzina nepieciešamību atjaunināt savus iekšējos noteikumus, lai atrisinātu minētās problēmas. Tās arī norādīja, ka labprāt sadarbotos ar Komisiju jautājumā par darbības procedūru koriģēšanu.
- (58) Situācija, kas aprakstīta 56. apsvērumā, liecina par risku, ka Taivānā apstrādāti zvejas produkti vai Taivānas izcelsmes zivju izejvielas tiek iegūtas no nozvejām, kas tieši saistītas ar NNN zvejas darbībām. Turklāt skaidri redzamas kļūdas, kā minēts 56. apsvērumā, pierāda, ka Taivāna nav sadarbojusies ar citām valstīm un reģionālajām zvejniecības pārvaldības organizācijām, lai pieņemtu atbilstošus tirgus pasākumus, kuru mērķis ir aizkavēt, novērst vai izskaust NNN zveju, kā noteikts NNN zvejas SRP 68. un 72. punktā.

(1) Starptautiskais nelegālās, neregistrētās un neregulētās zvejas aizkavēšanas, novēršanas un izskaušanas rīcības plāns, Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, 2001.

- (59) Informācija, kas izklāstīta 56. apsvērumā, liecina, ka Taivānā apstrādātie vai ar Taivānas starpniecību tirgotie produkti neatbilst noteikumiem par ilgtspējīgām pēcieguves darbībām, kas aprakstīti FAO Rīcības kodeksa 11. pantā, un atklāj to, ka Taivāna nav ieviesusi noteikumus, kas nodrošinātu atbilstošu sadarbību ar trešām valstīm, kurās tās kuģi zvejo un izkrauj zivis, un nav īstenojusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai tirgū nodrošinātu pārredzamību un zivju un zvejas produktu izsekojamību saskaņā ar NNN zvejas SRP 67.–69. un 71.–72. punktu.
- (60) Ņemot vērā situāciju, kas paskaidrota šajā lēmuma iedaļā, un pamatojoties uz visiem Komisijas apkopotajiem faktiem, kā arī visiem valsts paziņojumiem, varētu secināt, ka saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. panta 3. punktu un 31. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu Taivāna nav izpildījusi pienākumus, kas saskaņā ar starptautiskiem tiesību aktiem tai kā karoga, ostas, piekrastes un tirgus valstij uzlikti attiecībā uz NNN zvejas kuģiem un NNN zveju, ko veic vai palīdz veikt tās karoga zvejas kuģi vai tās valstspiederīgie, un nav novērsusi NNN zvejā iegūtu zvejas produktu nokļūšanu savā tirgū.

3.2. Nesadarbošanās un noteikumu neizpilde (NNN zvejas regulas 31. panta 5. punkts)

- (61) Saskaņā ar 31. panta 5. punkta a) apakšpunktu Komisija analizēja savu sadarbību ar Taivānu, lai pārliecinātos, vai abas puses ir reāli sadarbojušās, atbildot uz jautājumiem, sniedzot informāciju vai izmeklējot lietas, kas saistītas ar NNN zveju un ar to saistītām darbībām.
- (62) Pēc 2012. gada apmeklējuma Komisija aicināja Taivānu sadarboties vairākos zvejniecības pārvaldības jautājumos, kuriem bija steidzami jāpievērš uzmanība. Šie jautājumi uzskaitīti turpinājumā. Pēc pārskatītā Zivsaimniecības likuma un Rīcības kodeksa NNN zvejas jomā (NNN zvejas NRP) pieņemšanas zvejniecības pārvaldības juridiskais un administratīvais regulējums bija jāatjaunina, lai nodrošinātu starptautisko un reģionālo zvejniecības pārvaldības tiesību normu un nesaistošo ieteikumu transponēšanu valsts tiesību aktos. Komisija aicināja Taivānu izstrādāt saskaņotu un atturošu sankciju sistēmu, kuru papildinātu pārkāpumu un sankciju reģistrs. Komisija ierosināja uzlabot uzraudzības, kontroles un pārraudzības (MCS) satvaru, lai šādi varētu kontrolēt Taivānas floti, kas zvejo atklātā jūrā un trešo valstu ūdeņos, izstrādāt zvejas žurnālu, nozvejas ziņošanas un izkraušanas deklarāciju sistēmas, noteikt apstiprinātās ostas un izstrādāt inspekciju plānu, lai kontrolētu zvejas darbības, pārkraušanu citā kuģī un izkraušanu. Bija jāuzlabo efektivitāte un pārredzamība nozvejas sertifikācijas un izsekojamības shēmai attiecībā uz Savienības tirgum paredzēto eksportu.
- (63) Taivāna reaģēja, 2013. gadā iesniedzot NNN zvejas NRP un 2014. gadā iesniedzot zvejas kapacitātes NRP. Komisija un Taivānas iestādes par šiem dokumentiem apmainījās ar vēstulēm, rīkoja videokonferences un sanāksmes.
- (64) Attiecībā uz NNN zvejas NRP Komisijas veiktajā analizē tika konstatēts: lai gan plānā ietvertās idejas kopumā ir pareizas, īstenošanas grafiks ir nepamatoti ilgs, jo aptver darbības līdz 2020. gadam. Ņemot vērā to, ka lielās Taivānas flotes darbība notiek vairāk nekā 30 trešās valstīs un ka Taivānas zvejas kuģi ir nozīmīgi izejvielu piegādātāji apstrādes rūpnīcām un konservu rūpnīcām, ir svarīgi, lai Taivāna raiti īstenotu pasākumus attiecībā uz MCS, novērotājiem, izkraušanu un pārkraušanu citā kuģī un savā Zivsaimniecības likumā faktiski atrisinātu jautājumus par smagiem pārkāpumiem un savu valstspiederīgo kontroli.
- (65) Analizējot zvejas kapacitātes NRP, Komisija konstatēja, ka šajā plānā nav nodrošināta saskaņība starp Taivānas kontroles spēju un Taivānas tālējūras zvejas kuģu skaitu. Taivānas ieviestie flotes uzraudzības pasākumi (t. i., zvejas žurnāli, elektroniskie zvejas žurnāli, izkraušanas deklarēšanas un nozvejas paziņošanas sistēmas, apstiprinātās ostas, izkraušanas un citā kuģī pārkraušanas inspekcija un kontrole, uzskaites uz kuģiem un kuģu inspekcija, nacionālie inspekcijas/novērotāju plāni un izsekojamība) nav visaptveroši, jo šie pasākumi attiecas tikai uz daļu tālējūras flotes, tie ir ieviesti tikai daļēji vai joprojām ir tikai plāni, kas nav pilnībā izstrādāti. Turklāt šai politikai nav izmērāmu pārvaldības mērķu, nav norāžu par zvejas piepūli, kvotām, licencēm, atļaujām zvejojot trešās valstīs, RZPO kuģu skaitu, krājumu novērtējumiem un mērķapjomiem vai zinātniskajiem ieteikumiem. Nav analizēta saikne starp kuģu skaitu, licenču skaitu, nozveju apjomu un pieejamajiem finanšu un cilvēku resursiem, kas vajadzīgi, lai veiktu nozares kontroli un uzraudzību. Nav ieviesti kritēriji politikas mērķu sasniegšanai, nav arī metodikas šādu kritēriju izstrādei. Visbeidzot, paredzētie turpmākie pasākumi ir nenoteikti un nesniedz norādes par to, kā un kad iestādes īstenos šo politiku.

- (66) Komisija 2012.–2015. gadā sniedza detalizētas piezīmes par dažādiem Taivānas plāniem novērst NNN zveju un atkārtoti uzsvēra sadarbības un labošanas pasākumu nepieciešamību. Neapstrīdot Komisijas konstatējumus, Taivāna atkārtoti apgalvoja, ka tai nepieciešams izsvērt pasākumus un vajadzīgs papildu laiks to īstenošanai.
- (67) Taivānas 2015. gada apmeklējumā Komisijas norādītajās problemātiskajās jomās konstatētie uzlabojumi 2012.–2015. gada periodā (sk. iepriekšējo apsvērumu) bija mazi vai to nebija vispār. Zivsaimniecības likums joprojām bija tikai projekts, tika apgalvots, ka NNN zvejas NRP tiek īstenots, taču patiesībā šajā lēmuma iedaļā aprakstītie pasākumi nebija ieviesti un termiņi bija neskaidri, zvejas kapacitātes NRP joprojām bija dokuments bez konkrētiem mērķiem un bez īstenošanas grafika. MCS satvars bija minimāls, elektroniskie zvejas žurnāli attiecās tikai uz daļu flotes, nebija apstiprināto ostu, izkraušanas deklarācijas attiecās tikai uz iekšzemes zveju, un bija plānots tās vēlāk attiecināt arī uz tāljūras floti, un pasākumi ar mērķi kontrolēt pārkraušanu citā kuģī vēl bija tikai izstrādes stadijā. Komisijas 2012. gada jūlija ziņojumā ir sīki izklāstīti šajā apsvērumā minētie jautājumi, un tieši tie paši jautājumi joprojām bija aktuāli nesenoajā apmeklējumā 2015. gada martā. Komisijas ziņojumā par 2015. gada marta apmeklējumu atkal bija norādītas visas būtiskās problēmas un uzsvērtas iespējamās sekas, ja netiks veikti uzlabojumi.
- (68) Šo iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka Taivāna nav atrisinājusi visas problēmas, kas konstatētas 2012.–2015. gadā.
- (69) Tā nav arī pieņēmusi tiesisko regulējumu, kurā definēti jēdzieni “NNN zveja” un “smagi pārkāpumi” saskaņā ar IOTC Rezolūciju 11/03 ⁽¹⁾ un WCPFC konvencijas ⁽²⁾ 25. panta 4. punktu. Tā nav arī īstenojusi savu jurisdikciju attiecībā uz flotes administratīvajiem un tehniskajiem jautājumiem saskaņā ar UNCLOS 94. pantu (sk. arī 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru 5. pantu). Tā nav izpildījusi arī ieteikumus, kas paredzēti FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 31.–33. punktā. Turklāt tā nav ieviesusi NNN zvejas SRP 24. punkta noteikumus attiecībā uz savas flotes uzraudzību, kontroli un pārraudzību.
- (70) Kopumā Taivānas iestādes sadarbojās un diezgan ātri atbildēja uz informācijas vai verifikācijas pieprasījumiem, ko dalībvalstis vai Komisija iesniedza saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 17. panta 6. punktu. Daži jautājumi par dalībvalstu piekļuvi informācijai attiecībā uz Taivānas karoga kuģu VMS datiem pēc Komisijas iejaukšanās tika atrisināti. Tomēr Taivānas iestāžu atbilžu pareizību negatīvi ietekmēja izsekojamības sistēmu nepilnības, kas aprakstītas šā lēmuma 3.1. iedaļā.
- (71) Saskaņā ar 31. panta 5. punkta b) apakšpunktu Komisija analizēja pašreizējos noteikumu izpildes pasākumus, kas pieņemti, lai Taivānā aizkavētu, novērstu un izskaustu NNN zveju.
- (72) Komisija 2012.–2015. gadā uzsvēra, ka Taivānai ir jāpieņem jauns Zivsaimniecības likums. Pašreizējā likumā nav skaidri noteikta darbības joma un definēti smagi pārkāpumi, turklāt tajā nav noteikuma par lielāku pārkāpumu smaguma pakāpi atkārtotu pārkāpumu gadījumā. Likumā paredzētais pašreizējais naudas soda apmērs nav pietiekams, lai lieli komerciālie kuģi negūtu labumu no iespējami nelikumīgām darbībām (maksimālā naudas soda summa ir aptuveni 9 000 euro). Sankcijas to pašreizējā veidā nav visaptverošas un pietiekami bargas, lai atturētu no pārkāpuma izdarīšanas. Tāpat likumā nav īpašu noteikumu attiecībā uz valstspiederīgajiem, kas atbalsta NNN zvejas darbības vai tajās piedalās. Daži fakultatīvi noteikumi par sankcijām paredzēti Rīkojumā attiecībā uz Taivānas investīcijām ārvalstu karoga zvejas kuģu ekspluatācijā, tajā noteiktas sankcijas par zivju izcelsmes legalizāciju un ārvalstu karoga kuģu izmantošanu zvejā, pārkāpjot karoga valsts noteikumus. Tomēr paredzētie naudas sodi nav obligāti, un nav skaidrs, vai tie tiek piemēroti gadījumos, kad citas valstis Taivānas valstspiederīgajiem par to pašu pārkāpumu ir uzlikušas nepietiekami bargas naudas sodus.
- (73) Visbeidzot, nav skaidra tiesiskā regulējuma attiecībā uz RZPO saglabāšanas un pārvaldības pasākumu transponēšanu. Taivānas iestādes apstiprināja, ka tiesiskais regulējums ir jāpārskata, lai atrisinātu minētās problēmas. Turklāt Taivāna norādīja, ka pilnībā apņemas nodrošināt to, lai tās zvejas kuģi, kuriem piekrastes valstis par pārkāpumiem piemērojušas nepietiekami bargas sankcijas, tiktu papildus sodīti Taivānā. Taivānas iestādes paziņoja, ka jaunais Zivsaimniecības likums būs pabeigts līdz 2014. gada beigām. Tomēr tas joprojām nav noticis. Taivāna nav izpildījusi pienākumu piemērot iedarbīgus noteikumu izpildes pasākumus, kas paredzēti UNCLOS

⁽¹⁾ ITOC Rezolūcija 11/03 no http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

⁽²⁾ WCPFC konvencija no <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

94. pantā (sk. arī 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru 5. pantu). Tā nav izpildījusi arī FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 31.–33., 35. un 38. punktu un nav pierādījusi, ka ir ieviesusi atbilstošu sankciju režīmu NNN zvejas apkarošanai saskaņā ar ieteikumu NNN zvejas SRP 21. punktā un ka ir pieņēmusi pasākumus attiecībā uz valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas tās jurisdikcija un kuri atbalsta NNN zveju vai tajā piedalās, saskaņā ar ieteikumu NNN zvejas SRP 18. punktā.

- (74) Taivānas MCS spējas nav pietiekami attīstītas. Nav izstrādāts nacionālais inspekciju plāns, lai nodrošinātu saskaņotu politiku attiecībā uz flotes darbību pārraudzību un uzraudzību. Kā paskaidrots 65. un 67. apsvērumā, joprojām nav konkrētu MCS pasākumu un rīku, un tas negatīvi ietekmē Taivānas spēju īstenot noteikumu izpildes pasākumus, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu NNN zveju. Saskaņā ar pieejamo informāciju Taivāna pārbauga tikai 60 % tāljūras flotes kuģu, kuru bruto tilpība ir vairāk nekā 100 tonnu un kuri darbojas ārpus Taivānas ūdeņiem (šajā kategorijā ietilpst visi kuģi zvejai ar riņķvadu). Taivāna sadarbojas ar vairāk nekā 30 valstīm jautājumā par apstiprināto ostu noteikšanu, taču patlaban attiecīgā kārtība vēl nav ieviesta. No 2014. gada septembra tā ir ieviesusi jaunu izkraušanas deklarāciju sistēmu un patlaban papildina to ar jauniem tiesību aktu noteikumiem, tomēr jaunā izkraušanas deklarāciju sistēma joprojām neaptver visus tāljūras flotes kuģu tipus. Visbeidzot, tā joprojām izstrādā rezultātīvu sistēmu, lai kontrolētu tāljūras flotes kuģu pārkraušanu citā kuģī.
- (75) Tas, ka MCS sistēmas darbība nav efektīva, liecina par nespēju uzraudzīt zvejas darbības jūrā un mazina Zivsaimniecības aģentūras spēju faktiski nodrošināt to noteikumu izpildi, kas piemērojami dažādos attiecīgajos jūras apgabalos. Šāda situācija, ko papildina sadarbības trūkums ar trešām valstīm jautājumā par apstiprinātajām ostām un pārkraušanu citā kuģī, palielina risku, ka Taivānas kuģi veiks NNN zvejas darbības. Tāpēc Komisija uzskata, ka Taivāna nav nodrošinājusi visaptverošu un rezultātīvu MCS sistēmu, kas aptvertu tās karoga zvejas kuģus. Tas, ka Taivāna nav ieviesusi rezultātīvu MCS sistēmu, negatīvi ietekmē tās spēju ievērot UNCLOS 94. panta noteikumus (sk. arī 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru 5. pantu). Tāpat tā neievēro ieteikumus FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 33. punktā un NNN zvejas SRP 24. punktā.
- (76) Komisija atzīmē, ka, pamatojoties uz Komisijas 2012. un 2015. gada apmeklējumos gūto informāciju un apspriedēm ar Taivānas iestādēm 2012.–2015. gada periodā, nevar uzskatīt, ka Taivānas iestādēm trūktu finansiālo līdzekļu, bet drīzāk nav pienācīgas juridiskās un administratīvās vides, kas vajadzīga, lai nodrošinātu faktisku un rezultātīvu karoga, ostas un tirgus valsts pienākumu izpildi.
- (77) Jāatgādina, ka sava politiskā statusa dēļ Taivāna nav Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) locekle. Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas tautas attīstības indeksa statistiku, ko Taivāna apkopojusi, izmantojot ANO metodiku, Taivāna ir valsts ar augstu tautas attīstības indeksu (21. no 188 valstīm) ⁽¹⁾.
- (78) Ņemot vērā minētos faktus, Komisija uzskata, ka Taivānai, lai tā varētu pildīt savus pienākumus kā karoga, ostas un tirgus valsts, netrūkst finansiālo resursu, bet drīzāk gan juridisko un administratīvo instrumentu, kas vajadzīgi, lai faktiski un rezultātīvi pildītu savus pienākumus.
- (79) Ņemot vērā šajā iedaļā izklāstīto situāciju un pamatojoties uz visiem Komisijas apkopotajiem faktiem, kā arī uz visiem Taivānas paziņojumiem, saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. panta 3. un 5. punktu varētu secināt, ka sadarbšanās un noteikumu izpildes ziņā Taivāna nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

3.3. Starptautisko noteikumu neīstenošana (NNN zvejas regulas 31. panta 6. punkts)

- (80) Taivāna nav parakstījusi vai ratificējusi nevienu starptautisku nolīgumu, kas reglamentē tieši zvejniecību. Kā paskaidrots 36. apsvērumā, uzskata, ka Taivāna attiecībā uz saviem zvejas kuģiem, kas veic NNN zveju, piemēro iepriekš pastāvējušās starptautiskās paražu tiesības un pienācīgas pārbaudes pienākumu. Taivāna ir CCSBT, SPRFMO un NPFC līgumslēdzēja puse un WCPFC, IATTC un ICCAT sadarbības partnere, kas nav līgumslēdzēja puse. Taivāna ir arī IOTC pieaicinātā eksperte.
- (81) Saskaņā ar 31. panta 6. punkta b) apakšpunktu Komisija analizēja visu informāciju, kas attiecas uz Taivānu kā uz CCSBT, SPRFMO un NPFC līgumslēdzēju pusi, uz WCPFC, IATTC un ICCAT sadarbības partneri, kas nav līgumslēdzēja puse, un uz IOTC pieaicināto ekspertu.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) Komisija analizēja arī informāciju, ko uzskatīja par būtisku attiecībā uz Taivānas piekrišanu piemērot *WCPFC*, *IATTC*, *ICCAT*, *CCSBT*, *SPRFMO* un *IOTC* pieņemtos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus.
- (83) Saskaņā ar informāciju, kas iegūta no *IOTC* 2015. gada 23. martā sagatavotā atbilstības ziņojuma par Taivānu⁽¹⁾, 2014. gadā ir konstatēti vairāki atkārtoti neatbilstības gadījumi. Proti, pieejamā informācija liecina, ka Taivāna nav atbilstoši *IOTC* standartam sniegusi visu obligāto informāciju par to kuģu sarakstu, kas 2006. gadā zvejojuši tropiskās tunzivis, kā noteikts *IOTC* Rezolūcijā 12/11. Tā nav atbilstoši *IOTC* standartam sniegusi visu obligāto informāciju par to kuģu sarakstu, kas 2007. gadā zvejojuši zobenzivis un garspuru tunzivis, kā noteikts *IOTC* Rezolūcijā 12/11. Tā nav atbilstoši *IOTC* standartam sniegusi visu obligāto informāciju par to atļauju saņēmušo kuģu sarakstu, kuru lielākais garums ir 24 metri vai vairāk, kā noteikts *IOTC* Rezolūcijā 14/04. Tā nav atbilstoši *IOTC* standartam ziņojusi par izmēru sadalījumu zvejā ar āķu jedām, kā noteikts *IOTC* Rezolūcijā 10/02. Tā nav atbilstoši *IOTC* standartam ziņojusi par haizivju izmēru sadalījumu, kā noteikts *IOTC* Rezolūcijā 05/05. Tā nav sniegusi novērotāja ziņojumu, kā noteikts Rezolūcijā 11/04. Turklāt Taivāna nav sniegusi VMS kopsavilkuma ziņojumu, kā noteikts Rezolūcijā 12/13, tā nav ieviesusi pasīvo zvejas rīku marķēšanu, kā noteikts Rezolūcijā 13/02, tā nav sniegusi detalizētu ziņojumu par ostā veiktu pārkraušanu citā kuģī, kā noteikts Rezolūcijā 12/05. Turklāt konstatēts, ka Taivāna nav ievērojusi *IOTC* Rezolūciju 14/06.
- (84) Minēto iemeslu dēļ *IOTC* 2014. gadā ir noteikusi, ka Taivāna ir atkārtota likumpārkāpēja, jo četrdesmit astoņi tās flotei piederoši kuģi tunzivju lielapjoma zvejai ar āķu jedām 2014. gadā ir atkārtoti izdarījuši pārkāpumus, bet trīsdesmit astoņi no tiem, iespējams, izdarījuši pārkāpumus arī 2013. gadā⁽²⁾.
- (85) Turklāt konstatēts, ka Taivānai joprojām jārisina jautājumi saistībā ar gadījumiem, kuros iesaistīti Taivānas kuģi un valstspiederīgie, kas 2013. gadā identificēti kā NNN zvejas darbību veicēji (sk. 86. apsvērumu).
- (86) Saskaņā ar informāciju, kas iegūta no *IOTC* 2014. gada 26. aprīlī sagatavotā Atbilstības ziņojuma par Taivānu⁽³⁾, tiek atgādināts, ka *IOTC* konstatējusi, ka Taivāna nepilda *IOTC* Rezolūciju 12/05. Proti, *IOTC* 2013. gadā ir identificējusi Taivānu kā atkārtotu likumpārkāpēju, jo simtu divi tās flotei piederoši kuģi tunzivju lielapjoma zvejai ar āķu jedām 2013. gadā ir atkārtoti izdarījuši pārkāpumus, bet trīsdesmit četri no tiem, iespējams, izdarījuši pārkāpumus arī 2012. gadā. Turklāt Taivāna nav iesniegusi pierādījumus, ka ir veikta pienācīga izmeklēšana un ka vienam kuģim, kas iekļauts *IOTC* provizorisksajā NNN zvejas kuģu sarakstā⁽⁴⁾ (ar vārdu *MAN YIH FENG*), ir piemērotas atbilstīgi bargas sankcijas.
- (87) Pēc 2015. gada apmeklējuma Taivāna ziņoja Komisijai, ka tā apzinās, cik svarīgi ir jautājumi, kas saistīti ar pārkraušanu citā kuģī, ko veic lielapjoma zvejas kuģi, un paskaidroja, ka ir veikusi pasākumus, lai aizliegtu pārkraušanu citā kuģī, nodrošinātu derīgas zvejas licences un izdalītu kuģiem jaunus zvejas žurnālus. Taivāna atzina, ka vajadzīgi pasākumi, lai risinātu problēmu saistībā ar haizivju izmēra datiem, novērotāja ziņojumu, pasīvo zvejas rīku marķēšanu un detalizētu ziņojumu par ostā veiktu pārkraušanu citā kuģī.
- (88) Taivānas problēmas saistībā ar *IOTC* saasina tas, ka Taivānai ir liela tālējās zvejas flote, un aplēses liecina, ka 73 % no jūrā veiktām pārkraušanām citā kuģī *IOTC* apgabalā veic Taivānas kuģi⁽⁵⁾.
- (89) Taivānas problēmas ar *IOTC* noteikumu ievērošanu pierāda, ka Taivāna nepilda savus karoga valsts pienākumus, kas noteikti *UNCLOS* 94. pantā (sk. arī 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru 5. pantu). Tāpat tā neievēro arī ieteikumus *FAO* Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 31.–33., 35. un 38. punktā un NNN zvejas *SRP* 24. punktā.
- (90) Komisija analizēja arī informāciju, kas bija pieejama no *ICCAT*, par to, kā Taivāna ievēro *ICCAT* noteikumus un *MCS* pienākumus. Lai veiktu analīzi, Komisija izmantoja *ICCAT* tabulas, kurās *ICCAT* reģionālo novērotāju programmu sakarā apkopotie iespējamie neatbilstības gadījumi, kurus novērošanas laikā konstatējuši *ICCAT* reģionālie novērotāji⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ *IOTC* Atbilstības ziņojums par Taivānu, Dok. Nr. *IOTC-2015-CoC12-CR36*, 2015. gada 23. marts.

⁽²⁾ *IOTC* Dok. Nr. *IOTC-2015-CoC12-08c Add_1*, 2015. gada 27. marts.

⁽³⁾ *IOTC* Dok. Nr. *IOTC-2014-CoC11-08c Add_1*, 2014. gada 26. aprīlis.

⁽⁴⁾ Atbilstības komitejas vienpadsmitās sanāksmes ziņojums, Kolombo, Šrilanka, 2014. gada 26.–28. maijs, 14.–15. lpp.

⁽⁵⁾ Informācija no

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ *ICCAT* Reģionālās novērotāju programmas un atbildes, 2014. gada 5. novembris, *COC-305/2014*, 33.–49. lpp.

- (91) Informācija, kas no ICCAT pieejama par 2014. gadu, atklāja, ka Taivānas kuģi ICCAT novērotājiem nav varējuši uzrādīt derīgas atļaujas veikt pārkraušanu citā kuģī un pārkraušanas deklarāciju atjauninātas versijas (tika izmantota iepriekšējā versija, kurā nebija iekļautas jaunākās izmaiņas, piemēram, norāde uz krājumu un apgabalu). Turklāt Taivānas kuģi nevarēja uzrādīt derīgas atļaujas zvejojot ICCAT apgabalā, tika konstatēti vairāki neatbilstības gadījumi, kas saistīti ar zvejas žurnāliem, piemēram, pretēji Ieteikuma 03-13 prasībai žurnāli nebija iesieti un žurnālu lapas nebija numurētas, kā prasīts ICCAT Ieteikuma 11-01 1. pielikumā. Turklāt tika atklāta neatbilstība marķēšanas un VMS prasībām, kā arī neatbilstības saistībā ar informācijas paziņošanu ICCAT novērotājiem.
- (92) Jāatgādina arī, ka 2014. gadā ICCAT nosūtīja Taivānai vēstuli, kurā izteiktas bažas⁽¹⁾ par iespējamām jūrā veiktām pārkraušanām citā kuģī un iespējamām NNN zvejas darbībām, ko veic Taivānas valstspiederīgie, jo īpaši attiecībā uz nozveju kontroli un nozvejas deklarāciju un kopējo paziņoto nozveju neatbilstību.
- (93) Pēc 2015. gada apmeklējuma Taivāna apgalvoja, ka no 2007. līdz 2012. gadam un 2014. gadā ir pilnībā ievērojusi ICCAT noteikumus. Attiecībā uz atzītajiem neatbilstības gadījumiem 2013. gadā Taivāna apgalvoja, ka ir veikusi visus attiecīgos pasākumus, lai atrisinātu ICCAT norādītos problēmjaucējumus, un tāpēc ICCAT nekādas darbības nav veikusi.
- (94) Attiecībā uz WCPFC jānorāda, ka 2015. gada apmeklējumā Komisija un Taivānas iestādes apsprieda jautājumu par to, kā Taivāna ievēro reģionālo organizāciju pieņemtos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus (CMM).
- (95) Taivāna ziņoja Komisijai, ka WCPFC konvenciju un CMM ir iestrādājuši savā valsts tiesību sistēmā un mēģina novērst vairākas konstatētās neatbilstības attiecībā uz WCPFC pieņemtajiem CMM.
- (96) Turklāt jānorāda, ka WCPFC Zinātniskās komitejas 10. sesijā tika izvirzīts jautājums par trūkstošiem datiem attiecībā uz Taivānas floti, kurā darbojas kuģi zvejai ar riņķvadu, un pieprasīts, lai Taivāna Zinātniskās komitejas 11. sesijā iesniegtu dokumentu, kurā aprakstīta metodika, ko izmanto, lai aprēķinātu tunzivju nozveju agregētajos datos, kas WCPFC iesniegti par kuģiem zvejai ar riņķvadu⁽²⁾.
- (97) Informācija, kas pieejama no SPRFMO⁽³⁾, pierāda, ka 2014. gadā Taivāna nav izpildījusi standartus attiecībā uz datu vākšanu, ziņošanu, verifikāciju un apmaiņu (CMM 2.02 (1e)) un nav pilnībā ievērojusi prasības attiecībā uz izkraušanas un citā kuģī pārkraušanas datiem (CMM 2.02 (1d)).
- (98) Pēc 2015. gada apmeklējuma Taivāna ziņoja Komisijai, ka valsts datu aizsardzības problēmu dēļ tai obligāti bija jāiesniedz apkopotie dati saskaņā ar CMM 2.02 (1e). Tā paskaidroja arī, ka šajā gadījumā CMM 2.02 (1d) nebija ievēroti tikai daļēji.
- (99) Taivānas problēmas ar WCPFC un SPRFMO noteikumu ievērošanu pierāda, ka Taivāna nepilda savus karoga valsts pienākumus, kas noteikti UNCLOS 94. pantā (sk. arī 1958. gada Ženēvas Konvencijas par atklāto jūru 5. pantu). Tāpat tā neievēro arī ieteikumus FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgo vadlīniju 31.–33., 35. un 38. punktā un NNN zvejas SRP 24. punktā.
- (100) Ņemot vērā šajā lēmuma iedaļā paskaidroto situāciju un pamatojoties uz visiem Komisijas apkopotajiem faktiem, kā arī uz visiem valsts paziņojumiem, saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. panta 3. un 6. punktu var secināt, ka Taivāna nav izpildījusi pienākumus, kuri starptautiskajos tiesību aktos tai uzlikti attiecībā uz starptautiskajiem noteikumiem, regulējumiem un saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem.

3.4. Jaunattīstības valstu īpašie ierobežojumi (NNN zvejas regulas 31. panta 7. punkts)

- (101) Jāatgādina, ka sava politiskā statusa dēļ Taivāna nav Apvienoto Nāciju Organizācijas locekle. Saskaņā ar HDI statistiku, ko Taivāna apkopojusi, izmantojot ANO metodiku, Taivāna ir valsts ar augstu tautas attīstības indeksu (21. no 188 valstīm)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Vēstule, kurā izteiktas bažas, 2014. gada 13. februāris.

⁽²⁾ WCPFC Zinātniskās komitejas kopsavilkuma ziņojums, 10. kārtējā sesija, 82. punkts.

⁽³⁾ Locekļu un CNCP atbilstības novērtējums, Atbilstības un tehniskās komitejas 2. sanāksme, Oklenda, Jaunzēlande, 2015. gada 30. un 31. janvāris.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Būtu jānorāda, ka Komisija 2010. gada 28. janvārī saskaņā ar NNN zvejas regulas 20. pantu pieņēma Taivānas kā karoga valsts paziņojumu. Taivāna, kā prasīts NNN zvejas regulas 20. panta 1. punktā, apstiprināja, ka tā ir ieviesusi valsts pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu, kontrolētu un izpildītu normatīvos aktus un saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas jāievēro Taivānas zvejas kuģiem.
- (103) Ņemot vērā minēto HDI klasifikāciju un 2012.–2015. gada apmeklējumu laikā izdarītos novērojumus, nav pierādījumu tam, ka Taivānas nespēja pildīt savus starptautiskajos tiesību aktos noteiktos pienākumus būtu saistīta ar zemu valsts attīstības līmeni. Tāpat nav konkrētu pierādījumu, kas ļautu zvejniecības uzraudzības, kontroles un pārraudzības nepilnības skaidrot ar spēju un infrastruktūras nepietiekamību. Taivāna nekad nav apgalvojusi, ka attīstības ierobežojumi negatīvi ietekmē tās spēju nodrošināt spēcīgu MCS un nekad nav prasījusi Savienības atbalstu.
- (104) Ņemot vērā šajā iedaļā paskaidroto situāciju un pamatojoties uz visiem Komisijas apkopotajiem faktiem, kā arī uz visiem valsts paziņojumiem, saskaņā ar NNN zvejas regulas 31. panta 7. punktu var secināt, ka Taivānas attīstības līmenis nav tas, kas pasliktina zvejniecības pārvaldības stāvokli un vispārējo darbību.

4. SECINĀJUMS PAR NESADARBĪGAS TREŠĀS VALSTS STATUSA NOTEIKŠANAS IESPĒJAMĪBU

- (105) Ņemot vērā izdarītos secinājumus attiecībā uz to, ka Taivāna kā karoga, ostas, piekrastes vai tirgus valsts nav izpildījusi savus starptautiskajos tiesību aktos noteiktos pienākumus un nav veikusi pasākumus, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu NNN zveju, saskaņā ar NNN zvejas regulas 32. pantu būtu jāpaziņo Taivānai par iespējamību, ka Komisija var tai noteikt nesadarbīgas trešās valsts statusu NNN zvejas apkarošanā.
- (106) Saskaņā ar NNN zvejas regulas 32. panta 1. punktu Komisijai būtu jāpaziņo Taivānai par iespējamību, ka tai var tikt noteikts nesadarbīgas trešās valsts statuss. Turklāt Komisijai attiecībā uz Taivānu būtu jāveic visi NNN zvejas regulas 32. pantā minētie pasākumi. Lai nodrošinātu pareizu pārvaldību, būtu jānosaka termiņš, kurā minētā valsts var sniegt rakstisku atbildi uz šo paziņojumu un labot situāciju.
- (107) Turklāt būtu jānorāda, ka paziņošana Taivānai par iespējamību, ka tā var tikt noteikta par valsti, kuru Komisija uzskata par nesadarbīgu valsti šā lēmuma īstenošanas nolūkā, nedz kavē Komisiju vai Padomi veikt turpmākus pasākumus, nedz arī automātiski nozīmē, ka tādi tiks veikti nesadarbīgo valstu noteikšanas un šādu valstu saraksta izveides nolūkā,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Taivānai paziņo par iespējamību, ka Komisija var to noteikt par nesadarbīgu trešo valsti cīņā pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju.

Briselē, 2015. gada 1. oktobrī

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Karmenu VELLA